

V Českých Budějovicích 31. 5. 2024

Milí přátelé,

zdravíme Vás. Máme radost, že se můžeme spolu opět setkat tímto způsobem, zvláště poté, co jsme se na tak dlouhou dobu odmlčeli.

Mysleli jsme na Vás v den svátku Navštívení Panny Marie. Tento svátek nám připomíná setkání Panny Marie s matkou Jana Křtitele, svatou Alžbětou. Na jeho zavedení má zásluhu pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, který jej poprvé slavil 28. 4. r. 1386 jako prosbu o Mariinu přímluvu za sjednocení rozdělené církve. K oslavě složil i latinské texty. Papež Urban VI. svátek na naléhání pražského arcibiskupa rozšířil na celou církev. Nejprve se slavil 2. července, až r. 1969 byl přesunut na 31. května, tím zároveň završuje i měsíc zasvěcený Panně Marii.

Maria spěchá do hor k starší příbuzné, která také čeká syna, s nímž má Bůh svůj plán. Maria nesla požehnání svému příbuznému, který se měl narodit, aby jednou působil jako předchůdce Božího Syna. A již před svým narozením se projevil jako prorok, když se při pozdravu Marie radostí pohnul v matčině lůně a Alžběta byla naplněna Duchem svatým. Za svého života jste jistě zažili mnoho setkání, při nichž z druhých lidí vyzařovala Boží přítomnost. Jaká setkání, jací lidé se Vám zvláště vybaví? Co pěkného jste zažili, co Vám jejich pokoj, radost, důvěra a jistota přinesly?

Na rozdíl od ostatních světců je u Jana slaveno přednostně jeho narození na svět, zatímco u ostatních odchod do nebeské vlasti. Ten je u Jana připomínán jako jeho umučení jen památkou 29. srpna. Důvodem je význam jeho povolání, pro které byl předurčen a posvěcen již před svým narozením. Jeho rodiči byli židovský kněz Zachariáš a Alžběta, manželé, kteří žili ve vesnici Ain Karim, asi 7 km západně od Jeruzaléma. Velmi dlouho se jim nedařilo mít dítě, které bylo v Izraeli ceněno jako Boží požehnání, a pro pokročilý věk se již vzdali naděje.

Jan, který spolupracoval s Boží milostí, brzy žil asketickým životem na poušti, živil se medem divokých včel, kořínky a kobyilkami a oblékal se do

velbloudí srsti. Dokážeme si jistě dobře představit, že Janův vnější vzhled a způsob života vzbuzoval pozornost, když asi kolem r. 28, přesně v patnáctém roku vlády císaře Tibéria, veřejně vystoupil, pobýval v blízkosti přechodů přes řeku Jordán a tam hlásal blízký příchod Mesiáše a potřebu obrácení. To že si na nic nehrál, své poslání rozpoznal a pokorně přijal, můžeme vyčíst i z toho, že se nejprve zdráhal ve vodách Jordánu pokřtít Ježíše, v kterém poznal Božího syna a Mesiáše, pak jej však s pokorou pokřtil. A ustoupil do pozadí, aby pozornost lidí obrátil na Ježíše a oni šli za ním. To je poslání každého křesťana, tedy každého z nás, obracet pozornost na Ježíše. Jan byl totiž lampou připravenou pro Mesiáše, lampou hořící a svítící, aby svědčil o světle. Zamyslete se, kdo byl pro Vás ve Vašem životě takovou lampou svědčící o světle – o Kristu? Jistě bylo takových hořících svítících lamp více – ve Vašem dětství, v dospělosti, nyní, v krizích, při různém rozhodování... Poděkujte Pánu za ně. Možná jste také vyslovili přání, kéž bych i já dokázal tak svědčit o Kristu. To ale nejde bez rozlišování a následování Boží vůle. Jan, jenž zcela následoval Boží vůli, vybízel druhé k obrácení, tedy aby se zastavili na své špatné cestě v životě a vydali se jiným směrem – směrem k dobru, k Bohu. Každému pak radil dle jeho stavu. Janovi kající se však nespolehali sami na sebe, v Janovi viděli tlumočníka Boží vůle. Měli jste a máte ve svém životě někoho, kdo Vám poradil, pomohl rozpoznat Boží vůli? Třeba to byl někdo z vašich přátel, farníků či někdo, do koho byste to neřekli, anebo je to Váš duchovní vůdce nebo kněz ve farnosti... Vlastně to není jen jednorázová, výjimečná záležitost poradit se ve věcech víry či o svém životě. Abychom šli správně na své cestě k Bohu, je prospěšné mít někoho, kdo nás doprovází. O svého duchovního vůdce můžete Boha také poprosit. Anebo jste dostali tu milost, že jste mohli Vy sami někoho doprovázet na cestě víry a třeba jste mu pomohli rozpoznat, co Bůh od něho chce. Také za to vše můžete poděkovat.

Všechny, na které jste vzpomínali a také ty, které máte kolem sebe, odevzdávejte Pánu Ježíši v modlitbě.

S pozdravem a v modlitbách za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

&

Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

Zachariáš zapochyboval, že by s Alžbětou ještě mohli mít dítě, dokonce předchůdce Mesiáše. Oněměl až do osmého dne po narození dítěte. Když došlo k obřízce, při které se dávalo jméno, Zachariáš napsal na tabulku "Jeho jméno je Jan". Otevřela se mu ústa a chválil Boha. Bible uvádí jeho prorocký chvalozpěv (Lk 1,67-79), který se církev denně modlí v ranních chválách. *Chvalozpěv jsme pro Vás přiložili, můžete jej využít k rozjímání.*

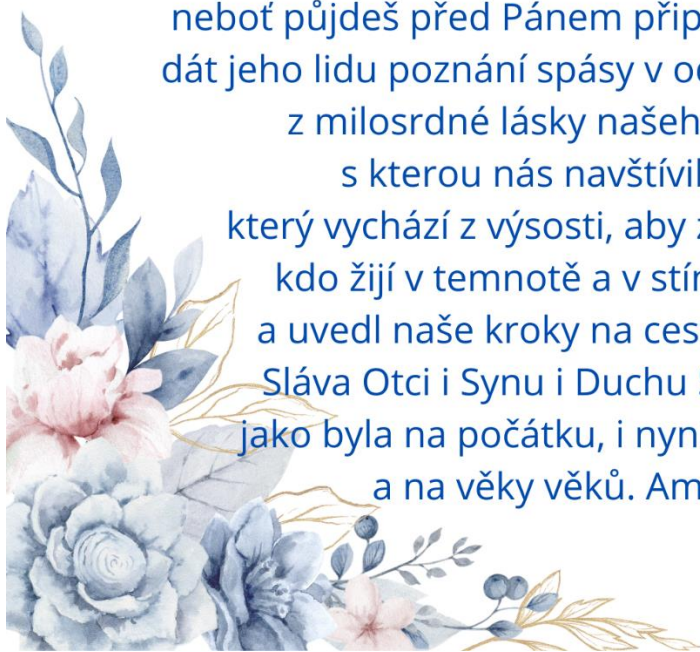
Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele,
neboť navštívil a vykoupil svůj lid!
Vzbudil nám mocného spasitele
z rodu svého služebníka Davida,
jak slíbil od pradávna ústy svých
svatých proroků; zachránil nás od nepřátel,
z rukou všech, kdo nás nenávidí.

Slitoval se nad našimi otci,
rozpomenul se na svou svatou smlouvu,
na přísahu, kterou se zavázal
našemu otci Abrahámovi: že nám dopřeje,
abychom mu beze strachu a vysvobození
z rukou nepřátel zbožně a spravedlivě sloužili
po všechny dny svého života.

A ty, dítě, budeš prorokem Nejvyššího,
neboť půjdeš před Pánem připravit mu cestu,
dát jeho lidu poznání spásy v odpuštění hříchů
z milosrdné lásky našeho Boha,

s kterou nás navštívil ten,
který vychází z výsosti, aby zazářil těm,
kdo žijí v temnotě a v stínu smrti,
a uvedl naše kroky na cestu pokoje.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní, i vždycky
a na věky věků. Amen.

Příloha 2: *Určitě víte, že k tomuto svátku se dříve vázala Svatojánská noc. Něco víc si o této lidové tradici můžete přečíst a vyzkoušet si, co o ní víte.*

Tento evropský lidový svátek slavený v předvečer svátku Jana Křtitele navazuje na předkřesťanské oslavy letního slunovratu, jako jsou slovanská kúpadla nebo anglosaská Litha. Typickým prvkem této noci jsou svatojánské ohně, pálené na kopcích. Symbolicky představují slunce, které je v době letního slunovratu na vrcholu sil. Také v Česku se na svatojánskou noc na návrších pálily ohně – pálení Jána, svatojána, korunované májkou či ozdobeným smrčkem – jankem. Slavnost doprovázela hostina, tanec a sportovní zápění, také se metala žhavá polena a přeskakoval oheň. Mezi další tradice této magické noci též bylo sbírání léčivých bylin v noci z 23. na 24. června anebo hledání květu zlatého kapradí.

1) *Co naši předkové nepřisuzovali kouzelné Svatojánské noci?*

a) že spojuje milence b) že odkrývá poklady c) že odhaluje zločince

2) *Přesně o půlnoci naši předkové nasbírali 3 kusy léčivých bylin a zalili je 1 l vařící vody. Tento magický ozdravný nápoj nechali deset minut louhovat a dál:*

a) precedili ho a schovali na horší časy

b) precedili ho, rozdělili mezi členy rodiny a vypili jej na zdraví

c) hlava rodiny ostatní členy i celý dům vykropil proti zlým duchům

Sbírali těchto sedm druhů: kopřivu, listy pampelišky, jitrocele, řebříčku, květy sedmikrásky, listy vlašského ořechu, listy břízy, jetele, přesličky a květ měsíčku.

3) *Zlatý květ kapradí prý dokázal přivolat lásku, štěstí, pomohl rozumět řeči zvířat, ptáků a stromů, ale také šťastný nálezců mohl:*

a) odemknout jim každý zámek b) vyléčit každou nemoc c) stát se neviditelným

4) *Jedním z rituálů, spojených se Svatojánskou nocí, je vití věnců a vázání kytic z devatera svatojánských bylin. Chtělo-li děvče vědět, za koho se provdá, natrhalo v předvečer svátku Jana Křtitele devatero kvítí, nesmělo se přitom ohlédnout ani promluvit. Poté s devaterem kvítí dívka udělala:*

a) tajně darovala tomu, na koho si myslela

b) dala v noci pod polštář, aby se jí ve snu zjevil její vyvolený

c) přinesla to věštkyni a ta jí ze z toho předpovídala

5) Naši předci ale také sbírali kvítí, které mohli svázat do kytice nebo z nich uvít věnce. Po usušení se užívaly ke koupelím, k výrobě léčivých mastí či nápojů, k vykuřování stájí a stavení nebo se přidávaly dobytku do pícniny. Věřilo se také, že mohou uchránit před bouří, bleskem, různými škůdci aj.

Rozšířenou svatojánskou květinou byla lidově zvaná bylina svatého Jána nebo také krev svatého Jana nebo krevník, krevníček či čarovník. Je to:

a) třezalka tečkovaná

b) mateřídouška vonná

c) pelyněk pravý

Přisuzuje se jí: antidepresivní a zklidňující účinky, že podporuje spánek, protizánětlivé a antiseptické účinky, podpora trávení a funkce jater,...